

Какво правишь? — „Ништо! а ты какво правишь?“ — Дойдохъ да ти помогнѣ.

Рыбарь, лисица и влѣкъ.

I.

Имало единъ дѣдо и една баба. Еднажъ дѣдо рекъ на бабѣ-тѣ: „Ты, бабо, сѣди тукъ, та сготви, па азъ штѣ идѣ на рыбѣ.“ Дѣдо отишълъ, ловилъ, ловилъ и наловилъ два коша рыбѣ, па натоварилъ коня и трѣгналъ да си иде. Една лисица го съгледала и си рекла: „Чакай да сторѣ единъ игрѣ на тоя дѣдо: да му зямѣ рыбѣ-тѣ.“ Отрѣчала напрѣдъ, та лѣгнала на пѣтна и ся прѣсторила на умрѣла. Дѣдо ѣ видѣлъ и рекъ: „А, найдохъ за бабѣ-тѣ лисица да си подплати, клашника.“ Зялъ ѣ и ѣ мѣтналъ възъ рыбѣ-тѣ, па си повелъ коня. Дѣдо си водилъ коня и назадъ ся необръщталъ. Лисица-та полѣгкычка хвърлѣла, хвърлѣла, рыбѣ-тѣ единъ по единъ, доклѣ ѣ исхвърлѣла всичкѣ-тѣ, па тогава хрипнѣла и тѣа отъ коня безъ да ѣ усѣти дѣдо. Дѣдо врѣвѣлъ, врѣвѣлъ и си отишѣлъ, па извѣкалъ на вратнѣ-тѣ: „Бабо, бабо, па излѣзъ да видишь какво ти носѣ: и рыбѣ и кожухъ!“ Баба-та исхвъркнѣла отъ радость и кога отишла, што да види! нито рыба има, нито кожухъ, а само праздны кошове.